

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 460

гр. Стара Загора, 29.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Николай Ил. Уруков
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно гражданско дело № 20235500500210 по описа за 2023 година

Производството е на основание чл.274 във връзка с чл.410, чл.423, ал.1, т.1 и чл.50, ал.1 и 2 от ГПК.

Въззивното дело е образувано по подадено в законния 1- месечен срок по чл.275, ал.1 във вр. с чл.278, ал.1- 4 и чл.423 от ГПК писмено Възражение вх.№ 441/13.01.2023г. в ОС- Ст.Загора от длъжника- търговския субект ЕТ“Г. П.- К.“- с.Г.Ч., *** против издадената против него Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 260653/12.03.2021г. по ч.гр.д.№ 818/2021г. по описа на РС- гр.Казанлък, обл.Старозагорска, като твърди, че връчването му на заповедта/като длъжник/ е било нередовно, да приеме възражението ми, да спре изпълнението на издадената заповед и да върнете делото на РС- Казанлък с указания за провеждане на процедурата по чл. 415, ал. 1 от ГПК. Заявява, че на 12.03.2021г. РС- Казанлък издал ЗИПЗ № 260653 по чл.410 от ГПК срещу него за неизпълнение на задължение за плащане по договор за доставка на електрическа енергия от 01.08.2017 г., както и за лихва считано от дата предхождаща с около 6 месеца датата на сключване на договора/от 14.02.2017г./ до датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК, като към подаденото заявление липсвали някои от посочените в него като приложение документи/извлечение от списък с вземанията на Ф.Е./, както и уведомление до длъжника, че „М.п.“- ЕООД е новият кредитор. Но въпреки това РС- Казанлък бил издал ЗИПЗ, макар че по делото на РС имало само едно единствено съобщение и разписка за връчване до него/като длъжник/ върнати в цялост, на което връчителят на РС на 23.03.2021г. бил отбелязал, че „По сведения на съседите от № 11 сем. М., живущи на адреса, сградата на № 13 е в строеж, и от 5- 6 год. Г. П. е продал имота и не живее там.“ Прави оплакване, че два дни по-късно/на 25.03.2021г. районния съдия/ върху справката за актуалното му състояние от ТРРЮЛНЦ, съгласно което обявения там адрес е гр.К., ***, разпорежда „Съгласно чл.50, ал.2, ГПК,

съобщението да се приложи към делото и да се счита за връчено.“, и на 10.05.2021г. РС- Казанлък бил издал разпореждане № 262968 да се издаде изпълнителен лист в полза на заявителя въз основа на влязлата в сила ЗИПЗ по чл.410 от ГПК.

При размяната на книжа по реда на чл.276, ал.1 във вр. с чл.423, ал.1, т.1 от ГПК в законния 1- седмичен срок взискателят „М.п.“- ЕООД, гр.С. представя писмен Отговор на това възражение, в който сочи, че възражението е процесуално недопустимо, като просрочено, и същевременно е неоснователно и недоказано, като излага подробни фактически и правни аргументи в своя подкрепа. Моли да се отхвърли възражението, да не се спира изпълнението и да не се присъждат претендираните разноски по делото на другата страна, със законните последици от това.

Въззивният ОС- Ст.Загора, като взе предвид изложените доводи във възражението и в отговора, провери доказателствата по делото, съобрази правомощията си по чл.278, ал.1 във вр. с чл.423, ал.2- 4 от ГПК, намира за установено и доказано по несъмнен начин по делото следното :

Действително въз основа на Заявление по чл.410 от ГПК от 27.01.2021г. първоначално пред РС- Хасково, кредиторът „М.п.“- ЕООД, гр.С. на 12.03.2021г. РС- Казанлък издава ЗИПЗ № 260653 по чл.410 от ГПК срещу длъжника/подал възражението/ ЕТ „Г. П.-К.“- гр.К., *** за неизпълнение на задължение за плащане по договор за доставка на електрическа енергия от 01.08.2017г., заедно с лихвата, считано от дата предхождаща с около 6 месеца датата на сключване на договора/от 14.02.2017г./ до датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК. По делото има едно единствено съобщение и разписка за връчване до длъжника върнати в цялост, на което връчителят на съда на 23.03.2021г. е отбелязал, че „По сведения на съседите от № 11 сем. М., живущи на адреса, сградата на № 13 е в строеж и от 5-6 год. Г. П. е продал имота и не живее там.“ След два дни/на 25.03.2021г./ районния съдия със свое ръкописно разпореждане върху актуалното състояние от ТРРЮЛНЦ на длъжника/с обявен адрес в гр.К., ***/ е разпоредил : „Съгласно чл.50, ад.2, ГПК, съобщението да се приложи към делото и да се счита за връчено.“, и на 10.05.2021г. РС- Казанлък издава разпореждане № 262968 да се издаде изпълнителен лист в полза на заявителя въз основа на влязлата в сила ЗИПЗ по чл.410 от ГПК.

Съобщението на ЧСИ за образувано изп.дело е връчено на длъжника/подал възражението/ лично на съпругата му А.Р.П. на 13.12.2022г., от когато е започнал за него да тече и законния 1- месечен срок по чл.423, ал.1, т.1 от ГПК. В рамките на този 1- месечен срок е подадено процесното Възражение с вх.№ 441/13.01.2023г. Поради което възражението е своевременно подадено, от лице- длъжник по изпълнението, което е пряко и непосредствено засегнато от тези правни действия против него, поради което възражението е процесуално допустимо и по него настоящия въззивен съд следва да се произнесе по същността на оплакванията, с които е бил сезиран.

Разгледани по същество направените от длъжника във Възражението

му оплаквания се установява по несъмнен и безспорен начин, че препис от Заповедта е бил надлежно връчен на подалия възражението длъжник ЕТ“Г. П.- К.“, тъй като е било извършено на посещение на 23.03.2021г. от длъжностното лице „връчител на съдебни книжа“ при РС- Казанлък на адреса на седалището и адреса му на управление/като ЕТ/справка на л.6 от делото на РС0 Казанлък/, който към онзи момент е бил в гр.К., ***. Връчителят изрично е отбелязал, че сградата е в строеж от 5-6 години и невъзможността да бъде намерен длъжника на посочения адрес е констатирана в разписката. Следователно връчителят е извършил всички необходими действия във връзка с чл.44 от ГПК, за да направи такъв извод, като изрично е било посочено, че по сведения на съседите от същия адрес с № 11, „г-н Г. П. е продал имота и не живее там“. При тези очевидни и безспорни фактически и правни обстоятелства, първоинстанционният съд обосновано, законосъобразно и правилно е приел след извършената служебна справка от Търговския регистър и предвид обвързващата материална доказателствена сила на разписката, като официален свидетелстващ документ/удостоверяващ написаното в нея/, че заповедта е била надлежно връчена на длъжника-търговски субект по ТЗ/едноличен търговец/ на осн. чл.50, ал.2 от ГПК. В тази връзка първоинстанционният съд напълно правилно е приложил тази императивна законова разпоредба, защото дадената от връчителя информация, че дружеството не се намира на адреса, който е последният вписан в Търговския регистър адрес на управление към онзи момент, обосновава прилагане на предвидената в чл.50, ал.2 от ГПК законова фикция за редовно връчване на поканата. В конкретния случай длъжникът не е изпълнил едно свое основно законово задължение своевременно да посочи актуален адрес/седалище, на който да му бъде връчвани книжа, в противен случай съгласно чл.50, ал.1 от ГПК актуален се явява последният посочен в Търговския регистър/ТР/ адрес на седалището и адреса му на управление, като ЕТ по ТЗ. Съответно се явяват напълно неприложими сочените разпоредби на чл.50, ал.4 и съответно на чл. 47, ал.1 от ГПК, тъй като търговецът по ТЗ/ЕТ/ изобщо не се е намирал на официално посочения адрес на управление в ТР- видно от безспорната липса на обозначение за поддържането на канцелария. Предвид което и законовата фикция по чл.50, ал.2 от ГПК за редовно връчване на книжата е приложена напълно обосновано, законосъобразно и правилно от РС- Казанлък.

Следователно Заповедта за изпълнение е надлежно връчена на длъжника/ЕТ/ на адреса на седалището и адреса му на управление по ТЗ, отразен към онзи момент в официалния ТР, съответно Заповедта за изпълнение е била влязла в законна сила, като първоинстанционният съд правилно е разпоредил да се издаде изпълнителен лист, въз основа на който е образувано и въпросното изпълнително дело.

Въззивният съд констатира, че при връчването на Заповедта за изпълнение са били спазени всички процесуални изисквания за връчване на препис от заповедта за изпълнение от страна на съда във връзка с глава

шеста, Раздел I от ГПК.

Поради което възражението се явява напълно неоснователно и недоказано, следователно настоящия въззивен ОС- Ст.Загора следва да постанови свое Определение, с което да оставите без уважение, депозираното от ЕТ “Г. П.- К.” възражение, да остави в законна сила атакуваната Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№ 818/2021г. по описа на РС- гр.Казанлък, обл.Старозагорска за издаване на изпълнителен лист от 10.05.2021г. и да остави искането на длъжника за връщане на делото обратно на РС- Казанлък изцяло без уважение, ведно със законните последици от това.

Това въззивно Определение е окончателно и не подлежи на понататъшно касационно обжалване пред по- горен съд.

Ето защо предвид гореизложеното и на осн. чл.274 във връзка с чл.410, чл.423, ал.1, т.1 и чл.50, ал.1 и 2 от ГПК, въззивният ОС- Ст.Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ Без уважение Възражение вх.№ 441/13.01.2023г. в ОС- Ст.Загора от длъжника ЕТ “Г. П.- К.”- гр.К., *** против Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 260653/12.03.2021г. по ч.гр.д.№ 818/2021г. по описа на РС- гр.Казанлък, обл.Старозагорска.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____